

A 2023. évi Kányádi Sándor versmondó verseny kötelező versei

Kányádi Sándor:

Kőnyomat

*Köszöntővers helyett Domokos Gézának
hatvanadik születésnapjára*

bölcsen rendelé az úr amikor
kőbe vésette a törvényeket

a templomok lerombolhatók
a temetők fölszánthatók

de mi történjék a kövekkel
a már kézbevetekkel
a megmunkáltakkal
az írott-kövekkel

a kövek beépíthetők
a kövek összezúzhatók
porrá őrlhetők

de attól még a kő kő marad
a kőpor pedig megüli a légutakat
ránehezedik a tüdőkre

a kővel már szüszi-fosz is
hiába próbálkozott

ezért mondom hogy bölcsen rendelé az úr
amikor kőbe vésette a törvényeket

a kövek persze elföldelhetők
mint bármely más veszélyes hulladék

de a köveknek nincs felezőidejük
elég egy ítéletidő
isten ments egy földindulás

a kövek bármikor felszínre kerülhetnek
és akkor bizony mondom néktek

kő kövön nem marad

(1988)

Kányádi Sándor:

Epilógus egy balladához

Két öreg anyóka, talpig feketébe,
Mennek az ösvényen, talpig feketébe.

Egyiknek fia volt, másoknak lánya volt.
Egyik maga a Nap, másik maga a Hold.

Szemük, mint a patak medre, olyan száraz.
Hosszú hallgatásra hallgatás a válasz.
Kapaszkodnak csöndben, amerre az ösvény.

Hitte volna-é ezt emberi keresztény:
Olyan szófogadó drága jó legény volt.
Olyan szófogadó drága jó leány volt.
Megrontotta szegényt a te rossz leányod.
Megrontotta szegényt a te ördög fiad.
Már az unokám is legényszámba menne.
Már az unokám is férjhez készülődne.

Az egyiknél kapa, ásó a másíknál.
Pihegve fújják ki magukat a sírnál.
Húsz esztendő óta szótlánul leszólják,
Az egyik a szegfűt, a másik a rózsát.

Neki csak lánya volt, de nekem fiam volt.
Neki csak fia volt, de nekem lányom volt.

Húsz esztendő óta várják s tán halálíg,
Mikor ad igazat egyiknek a másik.

(1965)